

Under Nr. 10 er stillet Forslag om, at de Rester, der den 1ste April 1868 maatte være af de ved Finantsloven for 1867—68 bevilgede Summer, komme Amtene tilgode, et Forslag, der synes at anbefale sig som billigt, naar Amtene, som efter Udkastet, til Gjengjæld skulle træde ind i Statskassens Forpligtelser ligeoverfor Entreprenører osv.

## ad § 3.

Det er ovenfor forklaret, at Forslaget Nr. 11 er en Consequens af Forslaget Nr. 16 om, at Kjøbenhavn selv skal overtage den Hovedlandeveisstrækning, der ligger paa dens Grund.

Forslaget Nr. 12 er ligeledes nærmere begrundet i Indledningens. Her skal kun bemærkes, at den ene af de to Bomme naturligen vil faae sin Plads ved Navnløse ved Sammenstødet af Frederiksfunds og gamle Frederiksborgs Landevei. Det maa næsten siges at være en Urimelighed, at denne ene Afgang til Staden har været fri for Bomme, hvilket har medført en meget stærk Benyttelse af disse Veie, som ogsaa forklarer, at Frederiksfundsveien er dyrere end de andre Amtsveie, selvfølgelig med Undtagelse af Gamle Kongevei osv. (i 1865—66 saaledes 5,370 Rd. pr. Mil). Hvor den anden Bom skulde lægges, maatte være Gjenstand for Forhandling mellem Ministeriet og Amtsraadet.

Da Udvalget imidlertid fuldkomment erkjender det Mislige i denne hele Foranstaltning og det Beslægtede i, at man er nødt til yderligere at udvide den, har man under 13) stillet et Forslag, der sigter til at lette Bommernes Nedlæggelse og Bompengenes Afløsning. Man har nemlig troet at burde aabne Udset til, at der, hvis Overenskomst opnaaes med de omliggende Amt og Kjøbenhavns Commune om en Afsløsningssum, kunde stilles et Tilskud fra Statskassen af en Trediedeel i Udset. Nogen Betænkelsehøjhed skjønnes der ikke at kunne være derved, da det Hele er betinget af Indenrigsministeriets Approbation, og det altsaa til enhver Tid vil staae i Regjeringens Magt at undgaae noget Bidrag fra Statskassen. Og at der skulde være noget Principstridigt deri, kan man ei heller erkjende. Foruden at deslige hæmmende Foranstaltningers Bortfalden jo vist-

nok kan siges at være i det Almenees Interesse, er det Bidrag, Staten herved vilde komme til at yde Gamle Kjøbenhavns Amt i sit Væsen egentlig ikke forskjelligt fra den Hjælp, som den yder Ringkjøbing Amt, og saa uheldigt som et fortsat Tilskud fra Statens Side vilde være, saa lidet Misligt synes Affindelsen med en Sum een Gang for alle at have. — Et andet Spørgsmaal er det derimod, om en saadan Bestemmelse vil faae nogen praktisk Betydning for det Formaal, der tilstiftes naaet, men Udvalget har i alt Fald ikke kunnet finde noget virksommere Middel til Maalets Opnaaelse.

## ad § 4.

Det Tilskud, her omhandles, er hjemlet ved Kgl. Resolution af 7de Februar 1844 og andrager Halvdelen af Udgifterne til Grundforbedring og Vedligeholdelse. Det er i den Forestilling, som ligger til Grund for bemeldte Resolution, fremhævet, at disse Veie ikke gaae ind under det legale Begreb af mindre Landeveie, men at det neppe kunde gaae an at lade Kommunen overtage dem, hvortil det paa Grund af, at de saameget bruges i Stedet for Hovedlandeveie, var billigt, at Veikassen afholdt Halvdelen af Omkostningerne. Naar nu imidlertid Statskassens Forhold til alle andre Veie ophører, sees det ikke rettere, end at ogsaa dette Tilskud maa bortfalde, hvormeget man end i det stærkt betyngede Kjøbenhavns Amts Interesse kunde ønske dets Vedbliven. — Om Endringsforslaget Nr. 15 er talt ovenfor i Indledningens.

## ad § 5.

Ogsaa Endringsforslaget under Nr. 16 er tilstrækkelig begrundet ovenfor. — Med Hensyn til Lommerpladsveien bemærkes, at den Deel deraf, som laa paa Kjøbenhavns Amts Grund, (omtrent 100 Favne) ved Kgl. Resolution af 23de Januar 1849 blev overtagen af Veikassen, da den ikke med Frie fandtes at kunne henføres til Amtets mindre Landeveie, hvortil den Deel, der laa paa Kjøbenhavns Grund, dengang blev overtagen af Kjøbenhavns Commune. Da det nu i Genhold til Kgl. Resolution af 9de Febr. d. A. kan ventes, at Kjøbenhavns Grund vil komme til at udstrække